

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1395 3 tháng 4 năm 2022

Thực Hành

*Thực hành giải tỏa tâm phiền muộn
Tự thức chơn tình chẳng thuyết suông
Đời đạo phân minh lòng quý tưởng
Hành thông tự thức tự về nguồn*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Loại người khó tánh là loại nào ?
- 2) Sự nghiệp từ bi là sự nghiệp gì ?
- 3) Thân giao cách cảm là sao ?
- 4) Chơn Hồn phát triển đến vô cùng là sao ?
- 5) Nếu không có lập trường thì sự tiến hóa của tâm linh sẽ ra sao ?
- 6) Tu không thoát là sao?
- 7) Tại sao đòi hỏi có nhân quyền?

1) 06-01-96

Hỏi: Loại người khó tánh là loại nào ?

Đáp: Thừa loại người khó tánh hay đặt điều kiểm chuyện người khác, khó hợp tác với bất cứ ai, không chịu sửa sai và cứ tiếp tục soi bói người khác, cuối cùng chỉ biết sống cô đơn mà thôi

Kệ:

*Tự mình loạn động muốn thành ngôi
Khó khổ không hay tạo tánh tồi
Tinh tấn không hành thêm chuyện khác
Không yên bất ổn lại thêm nhồi*

2) 07-01-96

Hỏi: Sự nghiệp từ bi là sự nghiệp gì ?

Đáp: Thừa sự nghiệp từ bi là người tu chứng đắc, bằng lòng bố thí chơn ngôn diệu đức người kế tiếp được tu và cùng tu

Kệ:

*Thực hành chơn pháp giải mê mù
Ý thức Trời cao tự nguyện tu
Đời giả tâm đời không giữ nữa
Bằng lòng tận độ kẻ mê mù*

3) 08-01-96

Hỏi: Thần giao cách cảm là sao ?

Đáp: Thừa thần giao cách cảm là từ xa mà tự cảm nhận được sự liên hệ của đôi bên, biết được sự nhớ nhung nhắc nhở lẫn nhau, người thực hiện Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đúng đắn sẽ có từ trường thanh nhẹ, rất dễ thông cảm lẫn nhau

Kệ:

*Tu hành tinh tấn rõ thâm sâu
Khai triển tâm linh rõ nhiệm màu
Thiện ý do Trời xây dựng tiến
Tự tu tự tiến tự phân màu*

4) 09-01-96

Hỏi: Chơn Hồn phát triển đến vô cùng là sao ?

Đáp: Thừa chơn hồn phát triển đến vô cùng là do tâm của hành giả dứt khoát hướng thượng thì phần hồn mới được cơ hội phát triển đến vô cùng sáng suốt

Kệ:

*Chuyện đời tạm bợ tự buông trôi
Thế cảnh đảo điên chẳng có nhờ
Tâm thức vô cùng trong tiến hóa
Giải mê phá chấp tiến từ hồi*

5) 10-01-96

Hỏi: Nếu không có lập trường thì sự tiến hóa của tâm linh sẽ ra sao ?

Đáp: Nếu không có lập trường tu sửa lấy chính mình sẽ nguy hại lấy tâm lẫn thân, chỉ có cơ hội tự đọa và sẽ không có cơ hội tiến hóa về tâm linh

Kệ:

*Thực hành chẳng có chẳng minh phiền
Tạo khổ bất an lại đảo điên
Trí tuệ không minh đường chánh đạo
Mất phân tinh táo chẳng an yên*

6) 11-01-96

Hỏi: Tu không thoát là sao?

Đáp: Thưa tu không thoát là trung tim bộ đầu không rút, uất khí càng ngày càng dồn dập trong nội tâm, thiếu trí rất dễ thù hận và tự ái, trật tự trong cơ tạng không được yên tịnh, khó ăn năn sám hối.

Kệ:

*Thần kinh bất ổn khó hòa lên
Trí óc không thông khó tạo nên
Duyên đạo không thành tâm động loạn
Về Không không được khó vui bền*

7) 12-01-96

Hỏi: Tại sao đời đời có nhân quyền?

Đáp: Thưa nhân quyền mỗi người đã có từ lúc chào đời, lúc nằm nôi mặt mày tươi đẹp và thanh tịnh dễ thương, đèn lớn hướng ngoại thu hút sự động loạn quên sự thanh tịnh từ lúc ban đầu, tự làm mất nhân phẩm tốt đẹp, khó hòa khó tiến, càng ngày càng đời đời theo sự tham lam của tình đời, làm cho tâm không yên trí không ổn, quên Hồn quên Vía, mất tất cả sự tự nhiên và hồn nhiên, tự gây rối cho chính mình, suốt kiếp làm đến lúc chết xác thác ra ma, vợ vẫn trong khổ cảnh tối tăm, không đem lại lợi ích cho chính mình và quần sanh.

Kệ:

*Khó tu khó tiến khó phân hành
Khổ não buồn rầu khó tiến an
Gieo họa cho người tâm lại khổ!
Trí không khai triển lại bàng hoàng*

CHỈ CÓ TU

Trăm điều khai mở
Bờ ngõ tiêu tan
Bàng hoàng chẳng có
Chẳng ngó bên kia
Tự về Bến Giác
Khai thác nội tâm
Tự thâm khai triển
Tự miễn lòng tham
Đạo đàm trong thức
Chẳng tức chẳng mê
Trở về thanh tịnh
Chẳng nịnh BỀ TRÊN
Chẳng quên NGUỒN CỘI
Hương nội cảm an
Luận bàn chơn chánh
Tự trách lầm sai
Hành hoài không chán
Chẳng bán lương tâm
Tự tầm tự tiến
Giải phiền nội tộc
Chẳng cộc hại ai
Ai ai cũng phải
Tự giải tâm can

Pháp tràng sẵn có
Lòng thành tự thức
Mỗi bước mỗi lên
Đạt nền tâm đạo
Diện mạo đổi thay
Không Thầy không Tổ
Rõ có Trời ban
Phát quang tâm thức
Người người an lạc
Mới đạt triết thanh
Trăm anh là một
Giải cột tâm can
Hai hàng dứt lệ
Bê trễ do tâm
Sai lầm tự thức
Phá bức màn mê
Rõ bề chơn tánh
Tránh cõi tà dâm
Tự tầm tự tiến

CHỈ CÓ TU

Rõ diện thần thông
Lòng vòng khai mở
Tự nguyện khờ ngu
Khám tù khai mở

Chẳng ở mê mù
Lu bù giải quyết
Chẳng tiếc trần ai
Muôn vàn sống động
Đoái công chuộc tội
Chẳng hội cùng ai
Rõ tài thiên xích
Sự tích là không
Một lòng một dạ
Cạn bã vẫn hay
Tâm thay Thượng Đế
Giữ ghé bình tâm
Tránh làm ngoại nhận
Tránh tập đường mê
Mới về Chánh Pháp
Bảo táp chẳng nghi
Hợp thì tiến hóa
Chẳng cá chẳng tôm
Bỏ hồn tự xuất
Tự trút lòng tham
Tự cam cực khổ
Tự trị hồn Thiên
Giải phiền loạn động
Trong ngoài thanh tịnh
Tâm niệm NAM MÔ.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng

Amphion Les Bains, 20-03-1983

HÀNH LUẬT CHƠN GIÁC

Hồng Kông, ngày 2 tháng 2 năm 1988 (tiếp theo và hết)

Cho nên con người quan trọng lắm các bạn ơi! Sinh tử luân hồi bắt diệt mãi mãi trên mảnh đất này. Từ sạn cát, cây cỏ, thú vật, cho đến loài người, Phật Tiên, chu trình tiến hóa của cộng đồng một loạt ở trong chu trình trật tự mà thôi. Nếu các bạn mất trật tự thì không bao giờ thấy. Rồi đâm ra mê tín tranh chấp, loạn đả tâm hồn, càng ngày càng eo hẹp, cố chấp và không cởi mở.

Cho nên các bạn tu, phải nhớ là tôi tu trong khoa học huyền bí, chứ không phải tôi tu trong cái lý luận và không thực hành. Mà phải nhìn nhận rằng cái kiến thức hiện tại của các bạn là eo hẹp, không chịu cởi mở. Vì sống trong khuôn khổ của nhơn sanh. Đòi cho được vật chất, bây giờ vật chất tiến hóa rồi, chúng ta phải thực hành về tâm linh để mới thấy đời, giá trị của đời đạo song tu.

Con người sống ở mảnh đất eo hẹp Hong Kong này rất lạnh lợi, rất lạnh lợi, thấy rất nhiều chuyện. Cũng ham sống sợ chết mới chịu làm, mới chịu phục vụ để kiếm cơm ngày hai buổi, kiến thiết cái mảnh đất eo hẹp này trở nên tráng lệ đẹp đẽ, rồi cuộc cũng phải ghi nhận trật tự là quan trọng.

Kinh tế càng phát triển càng thấy rõ luật Trời. Các bạn giàu có bấy nhiêu cũng không đem đi được. Các bạn khổ bao nhiêu thì các bạn lại có cơ hội tu nhiều hơn, thức tâm hơn, hiểu rõ mình hơn. Cho nên khi chúng ta làm việc, chúng ta nghĩ về phục vụ, phục vụ, phục vụ... Tôi phục vụ chưa đủ, nhân loại và Ông Trời đã phục vụ tôi trong bất cứ giờ phút khắc nào. Chính tôi là người lười biếng chưa phục vụ, còn ăn hại chứ chưa xây dựng được. Trách móc mình, thì mình mới đóng góp được. Ăn một trả mười, thì mảnh đất có hung ác cách mấy cũng trở nên hiền hòa tốt đẹp. Mỗi người ăn một..... chế độ nào cũng hay. Không còn đứng vào vị trí tự lượng gạt, quên mình và quên họ nữa. Nhưng mà dần thân hi sinh đạo đức, thì mới thấy sức sống của cộng đồng, giá trị nhân sinh là vô cùng. Thậm chí những người tu còn phải dần thân. Các bạn tu, các bạn khép mình, các bạn xuất gia, các bạn đi tu, nhưng các bạn phải ăn cơm. Các bạn nắm luật của vũ trụ rồi. Luật vũ trụ phải hóa hóa sanh sanh thiện ác công minh, quân bình mới tiến hóa được. Nói "tôi tu rồi, tôi không làm gì hết...". Không được. Các bạn phải ăn năn, các bạn phải dùng cái từ quang của các bạn chiếu rọi cho các nơi, tận độ chúng sanh, chứ không phải dùng lý luận trách móc chúng sanh mà các bạn không tiến. Phản lại chúng sanh, tự phản mình mà không hay. Tưởng là tôi trả thù được, tu về đạo cũng là đi về con đường trả thù; ngu muội như vậy, không biết, không biết vị trí của mình đang rơi, rơi, rơi xuống

Sử dụng cái quyền năng tha thứ và thương yêu, phải nhịn nhục. Chư Tiên, Chư Phật đều nhịn nhục mới tiến hóa. Lý luận của chúng ta không đến đâu, không có thực chất, thì có nói một trăm triệu lần người ta cũng không nghe. Cho nên thực hành rồi các bạn nói vài câu người ta hiểu. Nhìn mặt bạn là người ta đã thông cảm. Bạn không còn bị kẹt nữa. Trong thực hành, phục vụ tận tâm tận tình.

Chúng ta nhìn lại, mảnh đất Hong Kong này, trước kia cũng nghèo khổ. Ngày hôm nay, tận tâm tận tình xây dựng nên cơ đồ tốt đẹp cho nhân sinh... đời đạo song tu vui hòa cộng hưởng đã cung ứng cho các bạn miếng cơm manh áo ngon lành. Các bạn biết tự tu hòa với cả căn khôn vũ trụ, cung ứng cho nhân loại,... lại thấy rõ đường đi hơn, sáng suốt hơn, và mọi người chung vui trong hạnh phúc cộng đồng nhân loại... mở tâm đón rước tình thương vĩ đại của nhân loại để thực hiện, để kiến thiết lại mảnh đất này, kiến thiết lại tình thương này, kiến thiết lại đường lối của nó đề ra mà chưa bao giờ thực hiện được.

Cho nên chỉ có người tu mới giải quyết được. Phải tu thôi, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ. Quốc hồn của các bạn, bạn phải nắm vững, các bạn mới đóng góp cho quốc gia được. Quốc hồn không có, làm sao đóng góp cho quốc gia. Nói thết rồi tới già mới thấy mình ngu xuẩn, tằm tối, thực hiện không được. Các bạn cứ tu đi, các bạn thấy phần hồn các bạn là trẻ trung, là một đứa con thương yêu của Thượng Đế. Phải giữ tâm thanh tịnh, tu học tiến hóa, đóng góp, hóa hóa sanh sanh vô cùng, không ngừng nghỉ thì lúc đó các bạn mới xứng đáng là con người tại thế và bước vào Thượng Ngươn Thánh Đức của ngày hôm nay.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn!

Đến đây tôi xin tạm ngưng và ước mong các bạn giữ thanh tịnh tự xét, tự tiến, tự hóa độ tâm thân.

Đề tài suy gẫm

Đại nguyện là cương quyết

Biết mình là quan trọng! Luật cuộc đời của mình là luật tự cứu. Phần hồn không dễ gì có, mà xác cũng không có dễ gì có. Nhưng mất phần hồn, mất xác đó, không bao giờ tìm lại được! Con nhớ điều này! Ông Tám nói đi, nói lại: con thú khao khát muốn làm con người; con người rất khao khát được làm một vị Tiên trọn lành, vị Phật trọn lành. Nhưng muốn làm Tiên làm Phật phải thực hiện đại nguyện của chính mình. Lúc nào cũng bước vào tu, mình nguyện làm cái gì thì hãy làm cái đó cho kỳ được; không quản trở ngại. Phải hiểu điều này! Chớ con người, đang làm việc, dù ở bếp cũng vậy, nếu gặp trở ngại mà bỏ, thì cái nồi canh sẽ bị hư, món xào kia nó sẽ khét; thấy không?

Nếu chúng ta cương quyết thì cái gì cũng tốt đẹp. Đừng có vì cái này mà bỏ cái kia; đừng vì cái chuyện đời mà bỏ cái đại nguyện. Khi đại nguyện có rồi thì phải thực hiện cho kỳ được! Không gì dễ có đại nguyện! Thiếu gì người ở thế gian không có đại nguyện tu học. Các con tuổi còn trẻ, có đại nguyện tu học thì phải nắm lấy; không nên bị người ta lợi dụng mà mất cơ hội! Tới tuổi ông Tám rồi mới ngồi đó hối! Tuổi trẻ được cái này thì sướng lắm; tu được cái pháp này sướng lắm. Hãy thực hiện để vượt qua những cái trở ngại này rồi mới thấy rằng, “Ta là vô cùng!” Lúc đó mặc sức mà độ nhơn. Còn vì lý này, lẽ kia, thì làm khổ cho mình và không bao giờ tiến nổi.

Học ở trường là một chuyện, mà học ở trong tâm là một chuyện. Cái tâm mình, nhột sự động loạn, đừng thả sự động loạn ra! Nếu thả sự động loạn ra nó sẽ trì kéo, mình sụp đổ luôn. Mình nhột được sự động loạn thì nhột luôn cho nó thành luôn! Mà thả sự động loạn ra là bị sụp đổ. Cái cơ đồ không phải là sự nghiệp nhà cửa, mà cơ đồ là trong tâm. Tâm sụp đổ thì tất cả cái gì cũng sụp đổ hết! Đại nguyện của người tu học là làm đại sự ở tương lai, chớ không có làm tiểu sự. Không có vì người này, vì người nọ; vô ích! Làm việc lớn: làm một việc cho tất cả mọi việc ở tương lai.

Cho nên Đức Thích Ca đã thành công; những người hành đạo đã trì kỳ chí thành công, vì bất chấp bất cứ sự trở ngại nào, mới tiến được. Thì ngày nay tuổi trẻ có sự trở ngại là món quà quý để cho mình thức tâm và giữ lấy, và thấy rõ những gương lành thành công thì mình phải thành công! Kỳ diệu vậy đó; thấy không? Chớ tuổi trẻ đừng có sợ vấp! Vấp, vấp, tôi nói, “Vấp, nhưng mà tôi có cách gỡ, thì tôi gỡ.” Chớ đừng có làm cái lỗi mình không có thể gỡ được; thì hồn xác tan tành hết, rồi làm sao gỡ được?

Cho nên, con người giáng lâm xuống thế gian, cư ngụ trong thể xác; ông Trời cho thử thách một chút tình dục, coi thử có lung lay không? Lời nói và hành động, coi thử hành động và lời nói có ăn khớp

với nhau không? Người ta mới thực hiện được đại nguyện. Cho nên, con người bây giờ có trí khôn, muốn làm điều tốt cho tương lai, thì phải gặp trở ngại sớm. Mà gặp trở ngại sớm dứt khoát đi, cũng như đập gai và gỡ gai liệng, tiếp tục đi nữa. Đó mới là anh hùng, mới xây dựng được anh hùng tánh, xây dựng được cái tánh anh hùng.

Vấn Đạo Tại TD Bothell, WA USA - Ngày 9 Tháng 1, 1984

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 14, 03-04-2022

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:
Tết Hồi Sinh 1988

https://youtu.be/RFol_VFVELI

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Mỗi người chúng ta là Sứ Giả Hòa Bình có phận sự xây dựng - 27 câu Vấn Đạo - Vui Xuân Đức Quốc 1999

<https://youtu.be/cvsDaekGZvw>

3. Radio Nam California tuần lễ 14

Chủ đề: Duyên nghiệp vợ chồng - Hết sức thương yêu

<https://youtu.be/Ki5ZsOhbTnw>

4. Xin mời quý vị thưởng thức bài hát: Tình Thầy Tận Độ

<https://youtu.be/omjLc6dnKzQ>

Ban video kính mời

THÔNG BÁO KHÓA SỐNG CHUNG HAWAII 2022

Khóa Sống Chung, “Tình Trời Tận Độ II” tại Hawaii từ ngày 10/5-14/5/2022 đang tiến triển rất tốt đẹp.

Trong tuần sau, quý bạn đạo sẽ nhận được Cẩm nang qua điện thư (email) mà quý bạn đã đăng ký. Trong trường hợp quý bạn đạo cần Cẩm nang gửi đến nhà, xin gọi hoặc email về mhstrinh@gmail.com. Số điện thoại cần liên lạc hoặc text là (808) 497-5436 để chúng tôi được biết.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,
Hội Ái Hữu Vô Vi Hawaii

THƯ TỪ LAI VẮNG

V 6 ngày 4-12-1993.

Kính gửi: Đức Ông Bám.

Con kính thăm sức khỏe của Đức Ông Bám, quý ông, quý bà cũng như đạo hiếu hội ái hữu vô vi Hoa Kỳ.

Hôm rỗi vô thăm quê con có nghe cô Sáu Kế Ông Bám mới gửi vô 1 băng Video và 1 quyển "Phương pháp công phu", vì gặp quý nên con không đem được băng, cô Sáu cho con mượn cuốn sách tốt về con sẽ trả lại, con đã đem xong.

Kính Đức Ông Bám.

Con xin Ông Bám giảng rõ cho con biết (xin Ông Bám viết thư cho con) thời gian ngồi công phu từ 4 giờ sáng đến 7 giờ tối kể như con bận làm nhiều việc, từ 7 giờ 30 tối đến 9 giờ con có thời gian nghỉ ngơi đem sách, báo, học bài và ngồi niệm Phật, từ 9 giờ tối đến 4 giờ sáng ngày 4 giờ sáng con thức dậy niệm Phật đến 4 giờ 30 bắt tay vào việc trong ngày. Có một lúc con ngủ từ 9 giờ đến 12 giờ đêm con thức dậy ngồi niệm

2

Phật được chứng & tuân là sức khoẻ con không chịu được, con đau luôn cả tuần do đó con không dám như vậy nữa.

* Từ lúc con biết ngôi miếu Phật khoảng vài tháng sau thì mới khi tập trung ý thì ngay ăn thường là con đã nghe có & luôn gọi một như gió quạt mây hoặc cảm & nắm hương đưa lên cao nghe có hơi ấm một thì cứ thường dần dần mới tới vũ chúng quanh bộ đài, hơn & nắm này là mỗi lần miếu Phật dù đang đi đứng nắm người gì con cũng vẫn nghe có cảm giác đó, có lúc con đang xem sách cho bệnh nhân con cũng nghe có cảm giác y như vậy. Cảm giác đó có tốt không ông cảm - vì con không nghe tiếng chạy chạy rút gì như ông cảm đã nói.

* Con nghe ba mẹ con kể lại là từ lúc lọt lòng mẹ cho đến lớn lúc nào con cũng đau chạy hết ~~lòng~~ thấy mai con không hết bệnh, từ lúc con bị ^{ai} nhớ cho đến nay cũng vậy thôi. Trước 6 năm nay con ăn chay miếu Phật dần vào phòng thuốc nam Phật thiện đó làm công quả vũ học làm y sĩ Bệnh Sĩ, từ lúc theo hội kể như con được giảm bệnh

thì 80-90% . Cứ ba ngày làm công quá ba tuần
miền Phật rồi ngủ, có đôi lúc buồn vui trong
hình thể con trở về gia đình chúng tôi thấy
thì cũng đau ngực ngực mất thở, con lại trở về
chưa thì lại hết cứ vậy 3 lần rồi.

Kính thưa Ông Bẩm. Con không biết đến bao
giờ con mới hết được cái nghiệp này đó con
trở về gia đình làm phụ em út đó mới cha
giả cho tiền bồi phần làm con, hơn nữa
miễn có gì ăn cái đó, có áo quần mới hay rách
cũng là của mình hồi mình tạo ra, mình tự tạo
chúng nó đó chứ

Con nghĩ ở hội khó lắm phải không
ông Bẩm biết là công đức đâu mình có thì đi
bị đập lại á con đừng nói chi đâu cái môn
khác, thì lương tâm nào mình lại đi đánh
cái cái quyền lợi đó làm gì? Không biết bao
giờ con mới hết được hết cái nghiệp này, theo ý
con cái nghiệp này quá nặng phải không ông.
Không biết kiếp trước con làm gì nên tới một
kiếp này con không được tự do làm ăn mua
bán hay ở đó kiếm được đồng tiền để sống riêng

4

biết cho mình như bao nhiêu người khác.

Con tên Nguyễn Chi 6 40 tuổi đang
làm công quả tại phòng thuốc nam phía trên
32 Nguyễn Văn Trỗi phường 4 thành phố
Vũng Tàu. gia đình mẹ một con năm cha và
cái em ở huyện Bắc Lệ tỉnh Lạng An cách
đây trên dưới 170 km.

* Một lần ngồi niệm Phật con chi kiến
lại trong ngày con làm được gì, không được
gì, thuận lợi, khó khăn, nguyên nhân, chi
yêu con chi tập trung ý trí ở cái thiện và
niệm Nam mô A Di Đà Phật, dù nào buồn
đau qua con niệm Anan thế âm thời chú
con không có công phu như ông bàm tại
giảng trong quyển sách này do đó con không
biết nhiều về phương pháp này.

Con kính mong lòng từ bi của chú ông
bàm vui và giảng giải cho con.

Địa chỉ:

Phật tử

91

6

6

Ngày 4 tháng 12 năm 1994

N T T ,

Thầy đã nhận được thư con , được biết con đang theo chiều hướng tu theo chùa và làm công quả, tạo hạnh đức hương về đường tu, bớt sự sầu muộn của đường đời, chứ không phải hết bệnh đau.

Bệnh là do nghiệp của tiền kiếp hay bây giờ tự tạo ra qua sự ăn uống bất cẩn, hủy hoại cơ thể sanh bệnh. Muốn cải sửa bệnh hoạn hiện tại thì phải dẫn thân tu học, siêng năng hành pháp. Muốn tu thì phải biết tu bổ sửa chữa tâm thân chứ không phải nói miệng tu mà không biết chính mình là ai, chạy theo ngoại cảnh, gọi là công quả nhưng mà không biết kết quả tiến hóa của phần hồn thì chỉ gieo khổ nạn cho chính mình mà thôi. Tu về Tịnh Độ, phải dụng pháp cải tiến tâm thân thanh tịnh mới độ tha tại trần được. Nếu con muốn tu pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là tu bổ tâm thân, đúng theo hành trình tiến hóa của chính mình, ý thức vạ sử trên đời là không. Không nên ôm lấy sự lo lắng mà tạo cho khối óc thần kinh bất ổn, hành không tiến.

Khi bước vào Vô Vi là sẽ có cơ hội cải sửa tâm linh rõ rệt, ý thức rõ ràng mà hành, chứ không mê tín, làm những điều mình không biết được, tương lai sẽ đi đâu, đặt nặng tinh thần hướng ngoại, tin ông Phật này Phật nọ, không chịu tin khả năng của chính mình, liên hệ với Trời Đất mà tu. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp ở bất cứ hoàn cảnh nào cũng nhện nhục và thực hành pháp môn càng ngày càng được cải sửa tốt đẹp và khỏe mạnh. Con niệm Phật bằng mở miệng khẩu khai thần khí tán, cuối cùng sẽ không có kết quả gì hết, chỉ có hại thêm mà thôi. Còn về Pháp Lý Vô Vi dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, co lười răng kè răng, nước miếng chuyển chạy, tức là có cơ hội thanh lọc máu huyết trong cơ tạng và khối óc, khác hơn niệm Phật ở chùa, sẽ tiêu hao ý lực của chính mình. Ngược lại với ý niệm thì sẽ tăng gia ý lực mà thôi. Người tu phải lui về góc thanh tịnh mà tu, chứ không phải lý luận ồn ào, tạo khổ cho nhau. Con xem lịch sử không có vị Phật nào ồn ào cả, lúc nào Ngài cũng giữ sự thanh tịnh mà tu tiến. Thanh tịnh tức là sáng suốt. Thanh tịnh giải nạn tai và bệnh hoạn.

Vậy con nên nghiên cứu cho kỹ tài liệu của Vô Vi có dẫn giải rất rõ ràng. Nếu con có duyên nên thực hiện pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là cơ hội tự cứu mình và độ tha tại trần. Chúc con vui tiến.
Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,